

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS

20471 *ENTRADA en vigor del Bescanvi de Notes, de data 30 d'abril de 2002, constitutiu de l'Acord entre el Regne d'Espanya i la República de Bulgària sobre el reconeixement recíproc i el bescanvi dels permisos de conducció, fet a Madrid el 30 d'abril de 2002 l'aplicació provisional del qual va ser publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 150, de data 24 de juny de 2002. («BOE» 254, de 23-10-2002.)*

El Bescanvi de Notes, de data 30 d'abril de 2002, constitutiu d'acord entre el Regne d'Espanya i la República de Bulgària sobre el reconeixement recíproc i el bescanvi dels permisos de conducció, va entrar en vigor el 27 de setembre de 2002, data de recepció de l'última notificació encreuada entre les parts en què es comuniquen el compliment dels requisits de les legislacions nacionals respectives, segons estableixen els instruments que el constitueixen.

Es fa públic per a coneixement general i es completa així la inserció efectuada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 150, de 24 de juny de 2002.

Madrid, 8 d'octubre de 2002.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.

CAP DE L'ESTAT

20822 *LLEI ORGÀNICA 8/2002, de 24 d'octubre, complementària de la Llei de reforma parcial de la Llei d'enjudiciament criminal, sobre procediment per a l'enjudiciament ràpid i immediat de determinats delictes i faltes, i de modificació del procediment abreujat. («BOE» 258, de 28-10-2002.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica. Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Llei de reforma parcial de la Llei d'enjudiciament criminal per a l'enjudiciament ràpid i immediat de determinats delictes i faltes, i de modificació del procediment abreujat, requereix en la seva regulació que alguns aspectes no susceptibles de modificació per una Llei ordinària, d'acord amb la nostra Constitució, siguin aprovats amb el caràcter de Llei orgànica. Així passa, per exemple, respecte de la nova possibilitat que el jutge d'instrucció pugui, en determinats casos, dictar sentència de conformitat sense entrar a enjudiciar els fets, en la mesura que suposa una competència que requereix la modificació de la Llei orgànica del poder judicial.

En conseqüència, és imprescindible aprovar, mitjançant una llei orgànica complementària, la reforma neces-

sària per fer coherent la Llei de reforma parcial de la Llei d'enjudiciament criminal per a l'enjudiciament ràpid i immediat de determinats delictes i faltes, i de modificació del procediment abreujat, amb la Llei orgànica del poder judicial.

Article primer.

1. Es fa una nova redacció de l'article 801 de la Llei d'enjudiciament criminal:

«Article 801.

1. Sense perjudici de l'aplicació en aquest procediment de l'article 787, l'acusat pot prestar la seva conformitat davant del jutjat de guàrdia i aquest dictar sentència de conformitat, i remetre's llavors totes les actuacions al jutjat penal que correspongui per a l'execució de la sentència, quan concorrin els requisits següents:

1r Que no s'hagi constituït acusació particular i el ministeri fiscal hagi sol·licitat l'obertura del judici oral i, així acordada pel jutge de guàrdia, aquell hagi presentat a l'acte un escrit d'acusació.

2n Que els fets objecte d'acusació hagin estat qualificats com a delicte castigat amb pena de fins a tres anys de presó, amb pena de multa sigui quina sigui la seva quantia o amb una altra pena de diferent naturalesa la durada de la qual no excedeixi els deu anys.

3r Que, tractant-se de pena privativa de llibertat, la pena sol·licitada o la suma de les penes sol·licitades no superi, reduïda en un terç, els dos anys de presó.

2. Dins de l'àmbit definit a l'apartat anterior, el jutjat de guàrdia fa el control de la conformitat prestada en els termes que preveu l'article 787 i dicta, si s'escau, sentència de conformitat, en la qual imposa la pena sol·licitada reduïda en un terç i, si la pena imposada és privativa de llibertat, resol el que sigui procedent sobre la seva suspensió o substitució.

3. Per acordar, si s'escau, la suspensió de la pena privativa de llibertat n'hi ha prou, als efectes del que disposa l'article 81.3a del Codi Penal, amb el compromís de l'acusat de satisfer les responsabilitats civils que s'hagin originat en el termini prudencial que el jutjat de guàrdia fixi. Així mateix, en els casos en què de conformitat amb l'article 87.1.1a del Codi Penal sigui necessària una certificació suficient per centre o servei públic o privat degudament acreditat o homologat que l'acusat està deshabituat o sotmès a tractament per a aquesta finalitat, n'hi ha prou per acceptar la conformitat i acordar la suspensió de la pena privativa de llibertat amb el compromís de l'acusat d'obtenir aquesta certificació en el termini prudencial que el jutjat de guàrdia fixi.

4. Si hi ha acusador particular en la causa, l'acusat, en el seu escrit de defensa, pot prestar la seva conformitat amb la més greu de les acusacions segons el que preveuen els apartats anteriors.»

2. S'introdueix un nou article 823 bis en el Títol V del Llibre IV de la Llei d'enjudiciament criminal amb la redacció següent:

«Article 823 bis.

Les normes d'aquest títol també són aplicables a l'enjudiciament dels delictes comesos a través de mitjans sonors o fotogràfics, difosos per escrit, ràdio, televisió, cinematògraf o altres de similars.

Els jutges, en iniciar el procediment, poden acordar, segons els casos, el segrest de la publicació o la prohibició de difondre o projectar el mitjà a través del qual es va produir l'activitat delictiva. Contra aquesta resolució es pot interposar directament recurs d'apel·lació, que ha de ser resolt en el termini de cinc dies.»

Article segon.

1. S'afegeix un segon paràgraf a la lletra a) de l'article 87 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, amb la redacció següent:

«Els correspon així mateix dictar sentència de conformitat amb l'acusació en els casos que estableix la Llei.»

2. L'apartat 1 de l'article 482 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, queda redactat com segueix:

«1. Es poden cobrir en règim de provisió temporal les secretaries vacants o que estiguin desertes en concursos de trasllat, sempre que no es puguin atendre adequadament mitjançant el mecanisme ordinari de substitució, o els seus titulars estiguin en situació de llicència per malaltia de llarga durada o excedència per cura de fill menor.

Mitjançant un real decret s'ha de regular el procediment de selecció i nomenament dels secretaris judicials substituïts.»

Disposició final única.

Aquesta Llei orgànica entra en vigor al cap de sis mesos de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 24 d'octubre de 2002.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

20823 *LLEI 38/2002, de 24 d'octubre, de reforma parcial de la Llei d'enjudiciament criminal, sobre procediment per a l'enjudiciament ràpid i immediat de determinats delictes i faltes, i de modificació del procediment abreujat.* («BOE» 258, de 28-10-2002.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

Aquesta Llei és fruit destacat de l'esperit de consens que anima el Pacte d'Estat per a la reforma de la justícia.

Entre els molts objectius d'aquest Pacte hi ha el que una futura Llei d'enjudiciament criminal aconseguirà «l'agilitació dels procediments, la millora dels procediments abreujats, l'enjudiciament immediat dels delictes menys greus i flagrants, i la simplificació de tràmits en les grans causes». Aquest objectiu no admet demora i ha d'estar emprès amb promptitud a través d'una reforma parcial de l'actual Llei d'enjudiciament criminal. Es tracta d'aprofundir en la via oberta per allò que en el llenguatge forense i fins i tot en el llenguatge col·loquial es coneixen com a «judicis ràpids», donant lloc en alguns casos a una justícia realment immediata.

En efecte, en determinats casos, la tramitació dels processos penals es prolonga en el temps molt més del que és necessari i aconsellable; i aquesta dilació és font d'algunes situacions que han generat en els últims temps una notable preocupació social: els retards en la substanciació dels processos penals a vegades són aprofitats pels imputats per posar-se fora de l'abast de l'autoritat judicial i, sobretot, per reiterar conductes delictives, la qual cosa genera una impressió generalitzada d'aparent impunitat i d'indefensió de la ciutadania davant de cert tipus de delictes. La immediatesa i l'acceleració en la resposta estatal davant la delinqüència és, sens dubte, una peça clau per evitar els fenòmens abans descrits i permetre que la justícia penal compleixi alguna de les finalitats que té assignades. Aquesta és la finalitat primordial que persegueix aquesta reforma parcial.

Aquesta Llei parteix de l'experiència acumulada amb les precedents mesures legislatives que van tractar d'obtenir aquest resultat. Així, les reformes de la Llei d'enjudiciament criminal realitzades per la Llei 10/1992, de 30 d'abril, de mesures urgents de reforma processal, i per la Llei orgànica 2/1998, de 15 de juny, de modificació del Codi penal, i de la Llei d'enjudiciament criminal, van suposar la introducció i el perfeccionament, respectivament, de l'anomenat sistema de «judicis ràpids», a través de certes especialitats del procediment abreujat concebudes per accelerar les instruccions i els judicis orals.

El cert és que a la pràctica l'eficàcia dels denominats «judicis ràpids» ha estat molt desigual, fet que en bona part s'ha d'atribuir a la configuració i les limitacions legals: la seva regulació com a diverses especialitats dins del procediment abreujat tipus i no com un procediment especial; l'absència de terminis màxims de l'activitat preparatòria i instructora, així com per a la celebració de judici oral quan, al contrari, per a aquest últim es fixa un termini mínim de deu dies; la marginació dels principis de concentració i oralitat; la insuficient concreció de les circumstàncies i els delictes que podrien donar lloc a la incoació d'aquest procediment, algunes limitacions imposades a la policia judicial, etc. I per això es considera necessària una reforma legal que reguli més detalladament els mecanismes d'acceleració dels processos per delictes i que al mateix temps creï nous expedients processals d'acceleració de la justícia penal. Aquesta nova regulació legal, que ha d'anar acompanyada dels recursos humans i dels mitjans materials necessaris, neix amb vocació de produir un gir en els hàbits de la nostra Administració de Justícia, en la percepció que té la ciutadania respecte de la lentitud de la persecució penal i en l'aparent impunitat dels delinqüents.

Per assolir aquesta finalitat s'incorporen a la Llei d'enjudiciament criminal les novetats següents, les raons de les quals succintament s'exposen.

II

En primer lloc, es crea un procés especial per a l'enjudiciament ràpid de determinats delictes, que en alguns casos en permet l'enjudiciament immediat. L'àmbit d'a-